

617.

Rozporządzenie IV Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 24 lipca 1923 r.

w sprawie dodatków do świadectw przemysłowych i do kart rejestracyjnych na rzecz Izby handlowych i przemysłowych, tudzież Izby rzemieślniczych oraz na rzecz szkół zawodowych i innych instytucji wychowawczych.

Na mocy art. 120 i 126 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412) zarządza się co następuje:

§ 1. Corocznie winny składać swoje należycie uzasadnione preliminarze budżetowe na rok następny:

- a) Izby handlowe i przemysłowe (przemysłowo-handlowe) tudzież Izby rzemieślnicze — Ministrowi Przemysłu i Handlu, zgodnie z postanowieniami ustaw i rozporządzeń w przedmiocie Izby handlowych i przemysłowych (przemysłowo-handlowych) i rzemieślniczych w ten sposób, aby mogły być wykonane przez Ministra Przemysłu i Handlu we właściwym czasie przepisy § 4 i 6 niniejszego rozporządzenia.
- b) Szkoły zawodowe i inne instytucje wychowawcze, oznaczone w części pierwszej art. 120 ustawy, najpóźniej do dnia 1 września, — Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 2. Dyrektorowie Izby skarbowych mają corocznie, najpóźniej do dnia 1 września, podawać do wiadomości Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego sumy wpływów, osiągniętych za świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne, nabyte na ostatni rok podatkowy; nadto dyrektorowie tych Izby skarbowych, w których okręgach znajdują się Izby handlowe i przemysłowe, tudzież Izby rzemieślnicze, winni w oznaczonym wyżej terminie podawać do wiadomości Ministra Przemysłu i Handlu sumy tychże wpływów z uwzględnieniem podziału na okręgi Izby handlowych i przemysłowych, tudzież Izby rzemieślniczych.

§ 3. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala ostatecznie prawo poszczególnych szkół zawodowych i innych instytucji wychowawczych, oznaczonych w art. 120 ustawy, do korzystania z dodatków do świadectw i kart, przyczem, o ile chodzi o bursy terminatorskie, patronaty dla młodzieży rękodzielniczej i przemysłowej, czyni to w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Szkoły zawodowe i instytucje wychowawcze mają prawo korzystania z tej kwoty dodatków do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, która wpływać będzie w okręgu tej Izby skarbowej, na której terenie te szkoły i instytucje istnieć będą.

Wyjątek stanowią szkoły zawodowe, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznaje za szkoły o znaczeniu ogólnopństwowym, a które wskutek tego mają prawo korzystania z dodatków na obszarze całej Rzeczypospolitej.

§ 4. Na podstawie zapotrzebowań, opartych na zatwierdzonych przez właściwe władze preliminarzach budżetowych i danych, otrzymanych od dyrektorów Izby skarbowych (§ 2) właściwy Minister ustala w granicach, określonych w ustępie a) względnie b) części I-iej art. 120 ustawy, stopę procentową dodatków do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na następny rok podatkowy dla okręgu każdej Izby skarbowej, względnie dla każdego okręgu Izby handlowej i przemysłowej (przemysłowo-handlowej) i rzemieślniczej — oddzielnie.

§ 5. Dodatki do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, pobierane od przedsiębiorstw, znajdujących się w miastach b. zaboru rosyjskiego, w których istnieją szkoły handlowe, utrzymywane przez Zgromadzenie Kupców, nie mogą być wymierzane w stopie niższej aniżeli 20% ceny świadectw i kart, a kwota stanowiąca te 20% dodatku winna być przede wszystkim przeznaczona na rzecz powyżej oznaczonych szkół handlowych.

O ileby się zgłosiły także i inne instytucje, uprawnione do korzystania z dodatków, to na ich rzecz może być pobrana od przedsiębiorstw, znajdujących się w miastach, o których mowa w części pierwszej niniejszego paragrafu tylko reszta dodatku do wysokości 5% ceny świadectw i kart jakoteż dodatki do wysokości nieprzekraczającej 25% ceny świadectw i kart, nabytych przez przedsiębiorstwa, znajdujące się w okręgu Izby skarbowej lecz poza obszarem wspomnianych miast.

§ 6. Najpóźniej do dnia 1 października Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamiają Ministra Skarbu o wysokości stopy procentowej dodatków do świadectw i kart celem wydania odpowiednich zarządzeń kasom skarbowym.

§ 7. Wpływy z tytułu dodatków do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, ześrodkowują się w kasie skarbowej, jako fundusze specjalne, a mianowicie:

- a) „fundusz specjalny Izby handlowych i przemysłowych (przemysłowo-handlowych) tudzież Izby rzemieślniczych” — do dyspozycji Ministra Przemysłu i Handlu.
- b) „fundusz specjalny na rzecz szkół zawodowych” — do dyspozycji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Kasa skarbową w siedzibie Izby skarbowej rachowuje powyższe dodatki wprost na wspomniane fundusze specjalne, kasy zaś, znajdujące się poza siedzibą Izby skarbowej, zapisują pobrane kwoty w trybie § 52 instrukcji dla kas skarbowych na rachunek kasy w siedzibie Izby skarbowej, wyszczególniając w zawiadomieniach (wzór № 9) rodzaj funduszu według podanego wyżej określenia.

§ 8. Funduszami, o których mowa w poprzednim paragrafie, dysponuje Minister Przemysłu i Han-

dlu względnie — Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — bezpośrednio lub przez podwładne organa, zawiadamiając w tym ostatnim wypadku właściwą Izbę skarbową o tem, jakiej władzy przekazano prawo dysponowania funduszami.

§ 9. Do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego względnie Ministra Przemysłu i Handlu należy kontrola nad wydatkowaniem funduszy, przekazanych szkołom i innym instytucjom.

Pozostałości funduszy specjalnych z roku poprzedniego winny być uwzględniane przy określaniu stopy procentowej dodatków na rok następny w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy dodatków do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, pobieranych, poczynając od roku podatkowego 1924.

Dodatki, pobrane przy dopłatach do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1923, w okręgach poszczególnych Izb skarbowych, podlegają wydaniu szkołom, o których mowa w § 5, w tej części, jaka na nie przypada, a w pozostałej części mają być rozdzielone pomiędzy istniejące obecnie na terenie każdej Izby skarbowej szkoły i instytucje wychowawcze stosownie do ich potrzeb, według uznania Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Głabiński
